

21 Дрѣги говорѣха: тѣла дѣла не сѧ на-вѣсенѧ (человѣкъ): може ли вѣсѧ да ѡ-вѣри очѣи те на слѣпи те;

22 И вѣдѣ прѣзидникѧ на-ѡвновленіе то (на-храматаѧ) во Іерусалимѧ, и вѣше зима:

23 И ходѣше Іисѣсъ въ цѣрква та, въ прѣтворатѧ Ѣоломѡновѧ.

24 Ѣвиколиха го прѣчее Іудѣе те, и говорѣха мѣ: до кога ще држиши дѣшѣи те ни въ сѣмѣніе; ако си ты Христѣсъ, кажи ни правѣ.

25 Ѣтговори ѡмѧ Іисѣсъ: казѧхъ ви, и не вѣрѣвате: дѣла та който азъ прѣвимъ сѧ имѣ то на-Ѡтца моего, ѡни свидѣтелствѣватѧ за мене.

26 Но вѣе не вѣрѣвате, зашто не стѣ ѡ мой те Ѣвци: какѣто ви рѣкохъ.

27 Мой те Ѣвци слѣшатѧ мойатѧ гласѧ, и азъ ги познавамъ, и по мене идатѧ.

28 И азъ ѡмѧ давамъ живѣтѧ вѣченѧ: и не щатѧ да погикнатѧ во вѣки, и никой не щѣ да ги грабне ѡ моѧ та рѣка.

29 Ѡтецѧ мой който ми ги ѣ далъ, по голѣмѧ ѣ ѡ сички те: и никой не може да ги грабне ѡ рѣка та на-Ѡтца моего.

30 Азъ и Ѡтецѧ ѣдно сме.

31 И зѣха пакѣ каменѣе Іудѣе те да го оубіятѧ.

32 И Іисѣсъ ѡмѧ ѡговори: многи докри дѣла гѣвѣхъ вамъ ѡ Ѡтца моего: за коѣ ѡ тѣла дѣла фѣрлете каменѣе на мене;

33 Ѣговориха мѣ Іудѣе те и рѣкохъ: за докрѣ дѣло не фѣрлемеѣ каменѣе на тебе, но за хѣла та, и зашто ты вѣдѣки человекѧ, прѣвиши сѣбе Кѣга:

34 Ѣговори ѡмѧ Іисѣсъ: не ѣ ли писано въ вашѧтѧ законѧ: азъ рѣкохъ, вѣе стѣ когове;

35 Ако ѡнѧ нарѣче богове, камѧ който слово то Кѣте вѣдѣ: и не може да се разѣали писаніе то:

36 Томѣва ли когото Ѡцѧ ѡсѣати, и прѣти въ мѣрѧ, вѣе говорите, хѣлиши Кѣга: зашто рѣкохъ: че самъ Ѣѡнѧ Кѣтѣ азъ;

37 Ако не творимъ дѣла та на-Ѡтца моего, не фѣщайте ми вѣра:

38 Ако ли ги творимъ, ако мене не вѣрѣвате, на дѣла та мой вѣрѣвайте: да познаѣете, и да по вѣрѣвате, зашѣ Ѡцѧ ѣ въ мене, и азъ самъ въ него.

39 И скаха прѣчее пакѣ да го фѣнатѧ: но тоѣ и зѣлѣзе ѡ рѣчѣ те ѡмѧ.

40 И ѡнде пакѣ Ѣдонѧдѧ Іорданѧ: на Ѣнова мѣсто, гдѣто Іѡѡнѧ прѣво крѣщѣваше и ѡстанѧ тамъ.